

τήσεις ἀγνὶ νὰ φέρωσι τὴν ποθητὴν ἐκμυστήρευσιν, ἥτις ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἥθελε γίνει ἵνα ἐλαφρώθῃ ἡ καρδία τοῦ πάσχοντος, τούγαντίον θέλουσι τὸν δυσταξτήσει καὶ τὸν καταστῆσει σιωπήλὸν καὶ δύστροπον.

Συνήθως τὸ γυναικεῖον φύλον καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς καλλωπισμὸν μόνον διὰν καταγίνηται εἰς ἀπόκτησιν συζύγου — ἀφοῦ ἀποκτήσω ἄνδρα, λέγουσιν αἱ γυναικεῖς, τίς ἡ ἀνάγκη καλλωπισμοῦ, μήπως θὰ ὑπανδρευθῶ καὶ ἄλλον; "Οχι βεβαίως· ἀλλ' ἀφοῦ ἦτο τοσοῦτον ἀναγκαῖος ὁ στολισμὸς ὅπως ἔλκυσθε ἐνὸς ἐραστοῦ τὴν ἀγάπην, πόσον εἶνε ἀναγκαῖοτερος ὅπως διατηρήσητε ἀκμαῖον ἐνὶς συζύγου τὸν ἔρωτα; "Ἐκεῖνοι ὅπερ ὡφείλατε εἰς τὸν ὑποσχεθέντα νὰ νυμφευθῇ ὑμᾶς, πόσον περισσότερον τὸ ὄφείλετε πρὸς ἔκεινον, ὅστις τιμίως καὶ πιστῶς διετήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του καὶ ἀνέλαβε νὰ καταστήσῃ ὑμᾶς εὐδαίμονα καὶ εύτυχη; τότε ἀληθῶς ἐπέστη ἡ καταλληλος περίστασις, ὅπως δεῖξητε ἀνωτέραν φιλοκαλίαν περὶ τὴν διευθέτησιν τῆς ἐνδυμασίας καὶ τὴν ὅλην ὑμῶν κόσμησιν. "Ἐὰν ὑπόλαυθάνουσα κατορθώσητε τοῦτο τόσον τὸ καλλίτερον. "Ολίγο. εἶνε ἔκεινοι οἱ σύζυγοι, οὓς δὲν στενοχωρεῖ ἡ τῶν κυριῶν πολύωρος διακόσμησις,—καὶ οὐχὶ ἀδίκως· πόσον ἡ μεγίστη ἔκεινη τοῦ χρόνου σπατάλη ἀντιστρατεύεται πρὸς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ φερδαλὸν τοῦ ἀνδρὸς πνεῦμα! Σύζυγοί τινες ἀνεκάλυψαν θαυμασίως πως τίνι τρόπῳ νὰ ἔξαλείψωσι τὴν δυσκολίαν ταύτην καὶ τύχης ἕργον θὰ ἦτο ἐὰν πᾶσαι ἀνεκάλυπτον τὸ ἀξιόλογον τοῦτο μυστικὸν, τὸ ὅποιον θεωροῦμεν λίαν εὔκατέρθωτον.

"Ο ἥλιος τῆς οἰκίας εἶνε ἡ σύζυγος—ὅταν ἦνε ζωηρὰ καὶ εὔθυμος τὰ πάντα γελῶσι τριγύρω τῆς, τὰ μικρὰ ὡς πλανῆται τὴν εὐθυμίαν τῆς ἀντανακλῶσι καὶ ὅλος ὁ οἰκος πληρούται γαρῆς. "Οταν διώρας δυστροπήσῃ· τότε, καὶ ἡ ἐνδυμασία τῆς εἶνε ἀτημέλητος, καὶ τὰ μικρὰ κλαίουσι, καὶ ὁ σύζυγος δυσθυμεῖ, καὶ τὸ φαγητὸν ἀπέτυχε, καὶ τὸ τηγανητὸν ἐκάχη, καὶ τὸ κοκκινιστὸν εἶνε ὠμόν, καὶ τὸ αὐγολέμονον ἐκόπη· διότι, καὶ ὑπηρέτως ἄν υπάρχωσιν ἀντανακλᾶται· ἐπ' αὐτῶν ἡ δυσθυμία τῆς οἰκοδεσποινῆς, παραλύουσα τὰς δυγάμεις καὶ τὴν τέχνην των. Πόσας·